A°. 1831. N°. 77.

SURINAAMSCHE COURANT

ZATURDAG, DEN 24sten SEPTEMBER.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 23 *September* 1831.

De Algemeene Secretaris maakt bekend, dat bij hem alsnog de navolgende bijdragen voor VORST en VADERLAND ontvangen zijn, te weten:

Van den Waagmeester C. L. DE VEER	*f* 35,00
Van den Assistent bij de Waag A. E. HALFHIDE	» 8,00
Van den Tweede Kommies ter Algemeene Secretarij A. HUSKUS	» 17,50
	f 60,50

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'sHAGE, 19 Julij. Bij besluit van den 13den dezer, heeft Z. M., bij aanvulling van het van 4 Mei ll., bepaald, dat schepen, uit de *Nederlanden* naar 's Rijks oost-indische bezittingen, onder nederlandsche vlag uitgaande, de bij gemeld besluit toegezegde voordeelen in *Indie* niet zullen genieten, dan alleen voor die katoenen lijnwaden, uit *Nederland* verzonden, welke voorzien zijn van behoorlijke manifesten, houdende vermelding van soort en hoeveelheid in fust, balen, enz., of los ingenomen goederen, volgens de daarvan zijnde bewijzen, ter plaatse van inlading hier te lande, door den ontvanger der in- en uitgaande regten op te maken, en door den kontroleur te viseren, ten redelijken koste van den schipper.

— Het groot aantal schepen (voor verre het grootste gedeelte uit de Oost-zee komende) hetwelk thans voor het Vlie geankerd ligt, levert een personeel op van meer dan 1200 zielen; onder die bevolking bevindt zich niet alleen geen enkele zieke, maar gedurende den tijd van meer dan eene geheele maand, dat de dienst der quarantaine in werking is, is niet een enkel man, noch ter reede van het Vlie, noch van Terschelling, noch van Texel, noch van Wieringen overleden; hetgeen alle denkbeeld van onrustwekkende gewaarwordingen verwijdert, en, in vergelijking tot de gewone sterfte, in de daad opmerking verdient.

— Het officiele belgische dagblad meldt tevens, dat prins *Leopold* door slechts één aide-de-camp, *Stockman* genaamd, doch verder door niet eenen engelschman zal worden verzeld. Het koninklijk paleis wordt voor den vorst in gereedheid gebragt, welke alzoo in de daad moeds genoeg schijnt te zullen hebben, om den Koning te vervangen, die, wat verraders en meineedigen daar ook van mogen zeggen, het bezworen maatschappelijk verbond getrouwelijk heeft in stand gehouden; welke altijd gereed is geweest, om de welvaart der Belgen te bevorderen; onder welks bestuur zij dan ook eenen nooit te voren gekenden voorspoed hebben genoten, doch welken zij met de zwarste ondankbaarheid hebben beloond.

De Burgemeester van Brussel heeft de aanstaande komst van den vorst als het einde en het oogmerk van de zoogenaamde glorierijke omwenteling aangekondigd, en de inwoners vermaand, om hem op eene waardige wijze te ontvangen.

Men schijnt zich te Brussel nog al veel goeds te voorspellen van het vestigen van een hof binnen die stad, en te hopen, dat daardoor de vorige voorbeeldelooze doch thans vervlogene welvaart ten minste voor een gedeelte zal terug komen. In Gend daarentegen schijnt men de zaken geheel anders in te zien. De katoen-spinners houden zich overtuigd, dat onder eenen Koning, die door engelschen invloed zal worden ondersteund, de fabrieken, welke de bevolking dier stad gedurende weinige jaren om een derde hebben vermeerderd, zullen verkwijnen en te niet gaan. Zij hebben zich dan ook reeds op eene niet zeer vleijende wijze omtrent den aanstaanden Koning verklaard, doch zijn door eene ontwikkeling van militaire magt in toom gehouden, en terwijl de nieuwe Koning maandag binnen die stad moest vernachten, stond vrijdag nog het geladen geschut op de markt geplant, om der menigte den noodigen eerbied in te boezemen. Ook is men te rade geworden, om nog een eskadron kurassiers en een eskadron jagers van Brussel naar Gend te zenden, zoo het heet, om den aanstaanden Koning tot geleide te dienen.

De te Gend commanderende generaal *de Wauthier* heeft goedgevonden, een brief aan de kamer van koophandel te schrijven, waarin hij de fabrijkanten vrij duidelijk doet voorkomen als de aanleggers van de volksbeweging, waarbij men den aanstaanden Koning op de buitensporigste wijze heeft verguisd, en waarin hij verklaart, de beginselen der omwenteling door kracht van wapenen te zullen handhaven. De kamer heeft dit zeer hoog opgenomen en den generaal geantwoord, dat zij alleen *belangen* en geenszins personen vertegenwoordigt; — dat daarenboven de nijverheid nimmer kan bloeijen zonder vrede en goede orde, en dat de fabriekanten, die reeds zoo dikwerf zijn geplunderd en in persoon beleedigd, voorzeker niet de laatsten zullen zijn, om maatregelen tegen wanorde en geweld goed te keuren. Sedert bestaat tusschen de militaire overheid en de fabriekanten geenszins de beste verstandhouding, en de gouverneur *Lamberts*, welke den nieuwen Koning tot Eecloo zoude te gemoet gaan, heeft de onderscheidene partijen vermaand, om elkander bij die gelegenheid de hand te reiken.

Te Luik schijnt de openbare orde, sedert het vertrek van den generaal *Daine* met zijne troepen, bewaard te zijn geworden, ofschoon het overtuigend blijkt, dat onder de officieren der burgerwacht geene eenstemmigheid heerscht, en dat velen het adres van sommigen aan den regent, waarin zij denzelven, ondanks hunne bijzondere gevoelens, gehoorzaamheid hebben toegezegd, niet goed keuren. Het blad der geestelijkheid, hetwelk steeds voor het bestuur van prins *Leopold* in de bres springt, mits deze aan de Belgen eene vrijheid verzekere, zoodanig als de schrijvers die begrijpen en begeeren, roemt het gedrag der troepen uitermate, en verklaart, dat zij het zijn geweest, welke Belgie voor eenen burger-oorlog hebben bewaard. Het lijdt intusschen geen twijfel, of ook in Luik bestaat eene geduchte partij tegen den duitsch-engelschen Koning, uit hoofde van de overtuiging, dat met denzelven de zoo zeer gebloeid hebbende luiksche nijverheid geene verademing te wachten heeft.

In het franschgezinde Verviers heeft de tijding van het aannemen der voorstellen eene soort van oploop te weeg gebragt, welke echter door de burgerwacht is gestild. Het dagblad dier stad vermaant de menigte tot rust, met de verklaring, dat ongeregeldheden niets kunnen baten; — dat, indien het volk ongelukkig is, zulks nimmer aan de stedelijke regering kan worden toegeschreven, en dat alleen de tijd verbetering kan te weeg brengen.

Het uitvaardigen van zekere bevelen door de hoofden van de nu genoegzaam ontbondene nationale associatie te Brussel, schijnt den grond te hebben gelegd tot het in verzekerde bewaring nemen van de hoofden dier club. Men heeft den beruchten *Barthels* tot nog toe te vergeefs gezocht, en zoo het schijnt, den even beruchten *Roussel* niet durven vatten, ofschoon men nog paardevolk naar Leuven had gezonden, om aldaar des noods de sterke hand te leenen. Intusschen zijn de zaken te Brussel reeds zoo verre gekomen, dat men *Ducpétiaux* en *Lesbroussart* voor den regter heeft ontboden, om zich te verantwoorden ter zake van oproerige bewegingen.

Men schijnt de noodzakelijkheid te hebben ingezien, om een deel van den eersten ban der burgerwacht van Brussel naar elders te verleggen, ten einde eenigermate in den wapenhandel te kunnen worden geoefend. Een der battaillons is dan ook naar Mechelen vertrokken, doch de manschap heeft na verloop van weinige dagen ongenoegen gekregen met hare opperhoofden, wegens de soldij. Een deel van het battaillon is reeds met slaande trom op weg geweest, om naar Brussel terug te keeren, en met moeite daarin verhinderd. Den volgenden dag zijn echter de soldaten voor een groot gedeelte naar Brussel teruggekeerd, met de verklaring, dat zij niet meer begeerden te dienen. Uit Namen moesten almede battaillons van de burgerwacht zijn gemarscheerd, doch zulks schijnt nog geen plaats hebben gehad. De franschgezinden verheugen zich over alle deze en dergelijke blijken der heerschende tweedragt, en pogen dezelve steeds aan te blazen. Hun dagblad vraagt de menigte, wat dezelve als nu heeft gewonnen met de uitsluiting van Koning *Willem*, terwijl zij hare nijverheid vernield ziet, en desniettegenstaande genoodzaakt zal zijn het dubbel der belasting te betalen. De revolutionaire bladen, welke als nu onderwerping prediken, zijn vervuld met raadgevingen aan den aanstaanden Koning, nopens de maatregelen, welke hij te nemen heeft, ten einde, zoo zij zeggen, de liefde des volks te erlangen. De slotsom daarvan komt neder op het bevorderen der zoogenaamde belangen der revolutie, en vooral op het nemen van de noodige maatregelen, ten einde, met behoud van Luxemburg en zonder opoffering in geld, Holland geheel Limburg af handig te maken.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 15 Julij. Den 8sten September zullen H. H. M. M. de Koning en de Koningin plegtig gekroond worden.

— Het huis der gemeenten beraadslaagt thans in committé over de onderscheidene bepalingen der hervormingsbill, en heeft eenige derzelve reeds aangenomen.

Intusschen beklagen de voorstanders van den maatregel zich, dat de beraadslaging te langzaam voortgaat. Zij berekenen, dat indien men het stelsel van vertraging blijft volgen, de bill naauwelijks in het midden van Augustus bij het huis der lords zal kunnen worden ingediend, en dat het dan onmogelijk zal wezen, dat de zaak voor den 8sten September haar beslag hebbe bekomen. Zij dringen dus op spoed aan, op dat vóór het kroningsfeest de beraadslagingen in het huis des lords, alwaar men steeds eenen hevigen tegenstand tegen de bill verwacht, mogen afloopen.

— De berigten uit Ierland luiden, omtrent de welvaart der ingezetenen, steeds allertreurigst.

— De ministeriele *Courier* kondigde gisteren aan, dat hij uit eene echte bron vernomen had, dat het fransche gouvernement met het engelsche kabinet onderhandelingen geopend had, ten einde dit laatstgenoemde te doen medewerken tot een ontwerp, strekkende om den strijd in Polen te doen ophouden.

Heden komt het genoemde blad op die zaak terug, en meldt hetzelve, dat men zoo even een brief uit Parijs heeft ontvangen, waarin gezegd wordt, dat, ofschoon *de onderhandelingen moeijelijkheden ontmoet hebben, die niet voorzien waren*, men echter niet twijfelde, of de uitslag zoude naar den wensch van alle vrienden van vrijheid en menschelijkheid wezen. De *Courier* verklaart, dat hij niet weet, welke de bedoelde moeijelijkheden zijn, en ook niet, of dezelve juist tusschen Engeland en Frankrijk gerezen zijn, doch laat daarop eene zeer omslagtige redenering volgen, ten betooge, dat men hier te lande wel is waar met veel ophef de dapperheid der Polen roemt, maar dat eigenlijk de britsche natie geenszins, zoo als de fransche, geestdrift voor de Polen betoond heeft, noch hen onder de hand heeft trachten te ondersteunen, en nog veel minder ter zake van de Polen zich in eenen oorlog met Rusland zoude willen gewikkeld zien, — en dat het de eerste pligt van een gouvernement is, om zich te schikken naar de openbare meening in deszelfs eigen land.

— Onder de aanmerkingen, door den graaf *van Aberdeen* over het gedrag der regering ten opzigte der buitenlandsche politiek gemaakt, behoorde ook menige bedenking omtrent de wijs, waarop zij jegens Holland en Belgie heeft gehandeld. Hij verklaarde, dat, terwijl de ministers het regt der Belgen erkenden om hunne eigene zaken te regelen, het niet ongepast zou geweest zijn, ook eenigzins te letten op de onbetwistbare regten van den Koning der Nederlanden, Engelands bondgenoot. Niets verdiende, naar zijn oordeel, meer de belangstelling van het Huis der Lords en van Engeland dan de toestand van Holland. Wanneer hij het godsdienstige, nijvere en vrije volk van dat land zich rondom zijnen Souverein zag scharen, de grootste opofferingen voor de zaak van zijnen Koning zag doen en daden bedrijven, bijna zonder voorbeeld in Hollands geschiedenis, die zoo rijk in daden van waren heldenmoed is, dan mogt hij wel zeggen, dat het de bewondering en belangstelling van het parlement verdiende en aanspraak maken kon op de ondersteuning van Zijner Majesteits ministers.

— Te Newtownbarry, eene parochie in Ierland, heeft een volksoproer, ter zake van het innen der tienden, plaats gehad, waarbij de yeomanry, of vrijwilligers, in de wapens gekomen zijn en, zoo men verneemt omtrent dertig der oproerigen neergeschoten hebben. Deze zaak baart veel opziens en heeft de aandacht van beide huizen van het parlement tot zich getrokken.

— De zaak van 's Konings krooning is een onderwerp van eenige moeijelijkheid. De vorm schijnt noodzakelijk, de kosten zijn vreeselijk. Men zegt, dat dit de aandacht van den Koning zelven niet ontgaan is, en dat, met zijn overleg, de krooning nu bepaald zou zijn op den 23sten September aanstaande; maar alsdan met heel wat minder praalvertoon en kosten zal gepaard gaan dan gewoonlijk.

Eene vloot, onder bevel van sir *E. Codrington*, is eergisteren uit Portsmouth in zee gestoken. Zij is, in alle opzigten, volkomen uitgerust.

RUSLAND.

PETERSBURG, 6 Julij. Alhier is het navolgende manifest uitgevaardigd: » Midden onder de gebeurtenissen, welke ons hart bedroeven, heeft het den Almagtigen behaagd, onzen kommer te verdubbelen; onze veelgeliefde broeder, de Cesarewitsch, Grootvorst *Konstantijn Paulowitsch*, door de in Witepsk heerschende krankheid overvallen, is na een hevig maar spoedig doorstaan lijden, op den 27sten der vorige maand aan de cholera overleden. Met neergebogene ziel, alleen in ootmoed voor de ondoordringbare beschikkingen van den Koning der Koningen, verkondigen wij aan het volk de smart, welke ons huis getroffen heeft.

(*get.*) NICOLAAS.

— De cholera neemt alhier, ongelukkig meer en meer toe.

— Van Konstantinopel wordt gemeld, dat niettegenstaande de daarin gemelde quarantaine-maatregelen, de pest is uitgebersten en groote vernielingen aanrigt.

— Brieven uit Warschau melden de benoeming van den maarschalk *Paskewitz* tot Onderkoning van Polen.

MENGELINGEN.

DE GROOTSTE SEDERT 1815 GEBOUWDE BRUGGEN.

De drie schoonste en grootste steenen bruggen, welke in den nieuwsten tijd gebouwd werden, zijn: de Waterloobrug over de Teems te Londen, de Bordeauxbrug over de Garonne, te Bordeaux, de Buffalorabrug, over de Tessin, te Buffalora in Opper Italie. Het verschil van het beloop der kosten, hetwelk zeer aanmerkelijk is, verklaart zich daardoor, dat in Engeland de bouwstoffen en het arbeidsloon dubbeld zoo veel kosten veroorzaken als in Frankrijk, en driemaal meer dan in Italie. Dien ten gevolge zou de brug te Bordeaux, indien dezelve in Engeland gebouwd geweest was, veertien millioen franken, en de Buffalorabrug tien millioen franken gekost hebben.

De Waterloobrug is op kosten eener maatschappij van aktiehouders; die te Bordeaux deels op kosten der stad, deels van eene maatschappij, en de Buffalorabrug op gemeenschappelijke kosten der Oostenrijksche en Sardinische regeringen, welker staten zij verbindt, gebouwd geworden.

De vergelijkingspunten tusschen deze drie bruggen zijn de volgende:

	Waterloo.	Bord.	Buff.	
Bruggenbogen.	9	17	11	
Geheele lengte	1160	1496	936	voet
Wijdte der boogen. . .	111	80	74	»
Dikte der pijlers. . .	$18\frac{1}{2}$	$12\frac{1}{2}$	$12\frac{1}{4}$	»
Breedte van den Rijweg.	37	43	28	»
» » » Voetgang en weg. . . .	6	$6\frac{1}{4}$	—	»
Borstweer-hoogste . .	$3\frac{1}{2}$	$3\frac{1}{4}$	3	»

De Bouwstof van de Waterloobrug is Graniet; die van de Bordeauxbrug Tichelsteen en die der Buffalorabrug mede van Graniet.

De Waterloobrug heeft gekost 24 millioenen franken; die van de Bordeauxbrug 7 millioenen franken en die der Buffalorabrug 3,200,000 franken.

OLIJFANTEN.

Deze dieren worden tegenwoordig op Ceylon gebruikt tot het ploegen der rijstvelden en om nieuwe gronden te bereiden voor den aanbouw van koffij, peper, enz. Een olijfant kan in een dag het werk volbrengen hetgeen te voren twintig ossen gewoon waren af te doen. In eene landstreek, gelijk Ceylon, welke zoo weinig bevolkt is, wordt door deze invoering om olijfanten te gebruiken veel tijd bespaard en een groot deel van bouwwerk volbragt. Een olijfant zal nog te eeniger tijde op Ceylon voor 10 of 13 pond sterl. gekocht worden.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.